

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 154/05
02.06.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Слободана Газиводе и Соње Манојловић, са саветником Снежаном Меденицом, записничарем, у кривичном поступку против оптуженог АА због кривичног дела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ, одлучујући о жалби Окружног јавног тужиоца у Јагодини, изјављеној против пресуде Окружног суда у Јагодини К.161/04 од 30.11.2004. године, у седници већа одржаној дана 2.6.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВАЊЕМ жалбе Окружног јавног тужиоца у Јагодини, ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Окружног суда у Јагодини К.161/04 од 30.11.2004. године, само у погледу одлуке о казни, тако што Врховни суд оптуженог АА због кривичног дела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 1. ОКЗ, Оу продуженом трајању, за које дело је првостепеном пресудом оглашен кривим – применом одредаба чланова 42. и 43. ОКЗ, ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору од 17.9.2003. године до 30.9.2003. године.

У осталом делу првостепена пресуда остаје неизмењена.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Јагодини К.бр.161/04 од 30.11.2004. године оптужени АА оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 1. КЗ СРЈ, за које дело је применом одредаба чланова 42. и 43. КЗ СРЈ осуђен на казну затвора у трајању од 3 месеца. У ову казну урачунато му је време проведено у притвору од 17.9.2003. године до 30.9.2003. године.

Истом пресудом, на основу члана 69. став 3. и члана 245. став 4. КЗ СРЈ оптуженом је изречена мера безбедности одузимања предмета – опојне дроге, и оптужени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 3.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 9.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против ове пресуде жалбу је изјавио Окружни јавни тужилац у Јагодини због одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд Србије преиначи побијану пресуду и оптуженог АА осуди на строжију казну затвора.

Републички јавни тужилац је дописом Ктж. бр.279/05 од 22.2.2005. године предложио да се жалба Окружног јавног тужиоца у Јагодини уважи и првостепена пресуда преиначи тако што ће се оптуженом изрећи казна затвора у дужем трајању.

Врховни суд је, у седници већа, размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаном пресудом,

наводима изјављене жалбе и напред наведеним мишљењем Републичког јавног тужиоца, па је нашао:

Жалба је основана.

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, које Врховни суд, као другостепени, испитује по службеној дужности.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о казни, Врховни суд је нашао да је првостепени суд правилно утврдио и ценио све околности прописане одредбом члана 41. ОКЗ. Као отежавајућу околност, првостепени суд је правилно ценио досадашњу осуђиваност оптуженог, а као олакшавајућу околност младост оптуженог, његове имовинске прилике, коректно држање пред судом и обећање да убудуће неће вршити кривична дела. Дајући правилан значај утврђеним олакшавајућим околностима, првостепени суд је правилно поступио када је оптуженом ублажио казну испод законом прописаног минимума, налазећи да ове околности имају карактер особито олакшавајућих.

Међутим, првостепени суд је, примењујући КЗ СРЈ, учинио повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП, обзиром да је применио Закон који се у конкретном случају не може применити. Ово стога што је оптужени оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 1. КЗ СРЈ у продуженом трајању, а из изреке пресуде видљиво је да је последња радња извршена дана 16.9.2003. године, када је Основни кривични закон већ ступио на снагу. Како је, дакле, оптужени кривично дело извршио и у време важења старог и у време важења новог закона, обзиром да је реч о кривичном делу у продуженом трајању, то је првостепени суд био дужан да примени нови закон, дакле Основни кривични закон, јер је радња извршена у време доношења Основног кривичног закона.

Из наведених разлога, Врховни суд је отклонио наведену повреду кривичног закона, и применом одредаба чланова 42. и 43. ОКЗ, оптуженог АА осудио на казну затвора у трајању од 1 године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 391. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар, Председник већа-судија,

Снежана Меденица, с.р. Новица Пековић, с.р.

За тачност отправка

ИЈ